Η ΖΩΗ ΩΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ

Η Τέχνη σε κουτί συσκευασίας

Το "σπάσιμο" των θεαματικών κωδίκων δεν αποτελεί απλά κομμάτι του αγώνα απέναντι στο υπάρχον. Διαπερνά όλο το φάσμα της κοινωνικής ζωής , εκεί που το θέαμα υπάρχει και αναπαράγεται, εκεί που θα ενεργοποιήσει κάθε φορά τις διαμεσολαβημένες σχέσεις που έχει ήδη παράξει. Έχει σημασία λοιπόν παράλληλα με την επίθεση στις δομές του, στις ρηγματώσεις που δημιουργούνται, να ξεδιπλώνεται το πρόταγμα της αυτοοργάνωσης χτίζοντας οριζόντιες σχέσεις στον αντίποδα των διαμεσολαβήσεων.

Η ανάγκη για την αποτύπωση την ανθρώπινης δημιουργίας και της καλλιέργειας των αισθήσεων και του πνεύματος δε θα μπορούσε να μείνει ανεκμετάλλευτη από τον κόσμο του θεάματος. Για αυτό και κάθε ατομική επιθυμία, κάθε τρόπος έκφρασης, κάθε βίωμα, κάθε ανάγκη επικοινωνίας πρέπει να διαμεσολαβείται από εμπορεύματα.
Δεν είναι τυχαία εξάλλου η μόνιμη διασύνδεση της βιομηχανίας του θεάματος με τον κόσμο των καλλιτεχνών. Έτσι ώστε να υπάρχει πάντοτε ένα καλλιτεχνικό προϊόν προς διάθεση και προς πώληση, να υπάρχουν πάντοτε καταναλωτές και θεατές.

- Μπλοκάρουμε τη χρηματική συναλλαγή που διαμεσολαβεί τις σχέσεις και τις δραστηριότητες μας.

- Με πυξίδα την αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια ας χτίσουμε σχέσεις αυθεντικές, ρηγματώνοντας βαθιά τον κόσμο της εξατομίκευσης και του κέρδους.

- Ας ξαναθυμηθούμε πως είναι να χαρίζουμε, να μοιραζόμαστε χωρίς αντάλλαγμα.

- Σε μια κίνηση να σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλο.

Τι με κοιτάς έτσι; Τέτοιο είναι το σκαρί μου. Ένας διάβολος είναι μέσα μου και φωνάζει, και κάνω ότι μου πει. Κάθε που πάω να πλαντάξω, μου φωνάζει: «Χόρεψε!» και χορεύω. Ξεπλαντάζω.

Ν.Καζαντζάκης,
«Βίος και Πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά»